

**Hanne Kaufmann,
Horsens**

Forfatterinden Hanne Kaufmann, Horsens, er død efter nogen tids sygdom, knapt 71 år.

Hanne Kaufmann var et menneske helt uden svig. Hun oplevede i sin tilværelse både op- og nedture, men syntes alligevel, hun stod i gæld til livet. Fordi hun følte, at der livet igennem havde været mange stjernestunder også for hende.

To gange måtte hun flygte for nazismen på grund af sin jødiske herkomst. Første gang var i 1933, da Hitler for alvor begyndte at sætte ind mod jøderne. Det lykkedes hende at komme til Danmark sammen med sin mor og sin tvillingbror. Anden gang var under besættelsen af Danmark, hvor de tre i 1943 undslap over Øresund til Sverige.

At sige farvel til sit ny fædreland betød også, at Hanne Kaufmann måtte forlade Ørebro Gymnasium, hvor hun havde kæmpet hårdt for at lære det danske sprog, som hun senere så forbilledligt kom til at mestre som forfatterinde. Studentereksamen tog hun under opholdet i Sverige, der blev en lærerig tid for den unge pige.

Selv har hun sagt, at hun blev voksen i de år, og fremragende lærere indpodede eleverne menneskelige kvaliteter, respekt og tolerance. Det var noget, Hanne Kaufmann tog med sig tilbage til Danmark i 1945, og i 1979 blev hun, der blev betragtet som statsløs, dansk statsborger. Det var en af de vidunderligste dage i hendes liv.

Hanne Kaufmann glemte aldrig, hvor vanskelige vilkårene kan være for flygtninge. I to år arbejdede hun uden vederlag på et hotelskib i København, hvor der boede 600 flygtede polske jøder. Med sin baggrund havde hun svært ved at forstå, at så mange i Danmark er imod flygtningehjælpen, og hun har flere gange spurgt sig selv, om næstekærligheden er ved at smuldre herhjemme.

Ved sin hjemkomst kom hun i lære hos hofjuveler Dragsted, hvor hun var i 13 år, og hvor hun blev gemmolog. I flere år arbejdede hun som sproglærer i Luxembourg og var med til at stifte en dansk forening der. Et arbejde, hun fortsatte i Horsens, da hun kom hertil i 1969.

Hanne Kaufmann skrev flere bøger og også meget følte digte. Ved sin død havde hun endnu en bog på bedding. For et par år

siden oplevede hun det usædvanlige, at hendes bog »Solsikken« om begivenhederne omkring sin flugt til Sverige, blev udgivet på tysk i stort oplag, så unge tyskere kunne få et lille indtryk af, hvordan nazismen havde behandlet anderledes tænkende.

Der lå en protest mod tyranniet i hendes digt om Alexander Solsjenitsyn, samtidig med en påmindelse om, at der findes stærke mennesker, som selv det værste tyranni ikke kan knuse.

Mange i Horsens lærte Hanne Kaufmann at kende og holde af hende. Hun udstrålede en varme, som hun hentede dybt i sit sind, og havde man først fået hende som ven, svigtede hun aldrig. Hun har ikke haft det let i flere år, og de, der gerne ville hjælpe hende, fik altid et taknemligt smil. Hanne Kaufmann kunne have sine triste stunder, men hun elskede at omgive sig med glade mennesker. De føler i dag sorg over, at hun ikke er mere. (P .N.)